

РЕШЕНИЕ

№ 168

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 18.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5261** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК

Делото е образувано по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Т. К., срещу Решение № О-СО-ЕО/2019г. на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите [населено място] /РИОСВ/, с което по реда на чл. 91, ал. 1 от АПК е отменено Решение № СО-6-ЕО/2019г.

Наведените основания за оспорване са за противоречие с материалните норми, допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и несъответствие с целта на закона - чл.146, т.3 - т.5 АПК. По същество се твърди, че неправилно е възприето от административния орган, че с отмяна на Решение № 363/14.06.2018г. на Столичен общински съвет /СОС/, с което е допусната градоустройствена процедура, [фирма] губи качеството си „възложител на план или програма“ по смисъла на § 1, т. 21 от ДР на Закона за опазването на околната среда /ЗООС/. Твърди се, че наличието на влязъл в сила акт за допускане на устройствена процедура не е изрично условие за провеждане на процедурата по преценка на необходимостта от екологична оценка. Допълнително се сочи, че по арг. от чл. 156, ал. 1 от АПК отзивът може да бъде упражнен само със съгласието на всички заинтересовани страни, каквото дружеството не е давало. Въведеното изискване от административния орган за наличие на влязъл в сила градоустройствен административен акт, в случая допускане на изработване на проект за ПУП, противоречало на екологичното законодателство, съгласно което оценка за съвместимост на планове, програми, проекти и инвестиционни намерения се

извършва на най-ранния възможен етап. Моли за отмяна на оспореното Решение № О-СО-ЕО/2019г.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А. и мл. адв. А., които поддържат жалбата на заявените основания и претендират разноски по делото.

Ответникът – директор на РИОСВ – С., чрез процесуален представител адв. М., която аргументира неоснователност на жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Административен съд София-град, след като се запозна с приложените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено следното от фактическа страна:

От представените по делото доказателства се установява, а и не се спори, че имоти с идентификатори 44224.5775.27, 44224.5774.76 и 44224.5768.630, находящи се в [населено място], м. „П. рът“, район „Нови Искър“ са собственост на [фирма] в [фирма], с ново търговско наименование [фирма], съгласно нотариален акт за прехвърляне на недвижими имоти в изпълнение на парично задължение № 119, том II, рег. № 1735, дело № 231/2016г. и приложения по делото Устав на еднолично акционерно дружество заявителят е образуван в резултат на преобразуване чрез промяна на правната форма.

Със заявление вх. № САГ17-ГР00-1854/16.08.2017г. на [фирма], в което е направено искане за разрешаване изработване на проект на ПУП – ПРЗ за имоти с идентификатори 44224.5775.27, 44224.5774.76 и 44224.5768.630 и изменение на уличната регулация за продължаването ѝ с план на нова улична регулация, обслужваща новообразуваните УПИ-та, по плана на м. „П. рът“, землището на [населено място], район „Нови Искър“. Към заявлението е приложено мотивирано предложение за ПУП – изменение на улична регулация и план за регулация и застрояване на поземлени имоти с идентификатори 44224.5775.27, 44224.5774.76 и 44224.5768.630, [населено място], м. „П. рът“, район „Нови Искър“, ведно със задание, както и нотариално заверена декларация от 03.05.2018 г. на изпълнителния директор на [фирма], съгласно която всички инвестиции, в съответствие с чл. 15 от ЗУЗСО, които трябва да се направят, включващи и средствата за изграждане на необходимите съоръжения на техническата инфраструктура, ще бъдат изцяло за сметка на дружеството, като ангажиментите по изграждане на инфраструктурата са валидни и след 2025г.

С Решение № 363 по Протокол № 55 от 14.06.2018г. на СОС, на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 15 от ЗУЗСО, чл. 108, ал. 5, чл. 110, ал. 1, т. 1, чл. 124а, ал. 1, ал. 5 и ал. 7, чл. 124б от ЗУТ и чл. 16 и чл. 16а от ЗУТ, е допуснато устройство и застрояване преди 2025г. въз основа на план за регулация и застрояване на имоти с идентификатори 44224.5775.27, 44224.5774.76 и 44224.5768.630, м. „П. рът“, землището на [населено място], район „Нови Искър“, и новопредвидената за осигуряване на достъп до тях улична регулация, попадащи в територия, определена с ОУП на СО за далекоперспективно развитие, както и е разрешено да се изработи проект за подробен устройствен план при териториален обхват – изменение на плана за улична регулация между о. т. 300а до о. т. 32 и от о. т. 282 – о. т. 283 до о. т. 284 и по о. т. 282 до о. т. 395 за продължаването им с план за нова улична регулация, обслужваща новообразуваните УПИ-та, по плана на м. „П. рът“, землището на [населено място], район „Нови Искър“.

[фирма] е депозирал уведомление вх. № 12734/13.10.2017г. в РИОСВ-С. за изготвяне

на Подробен устройствен план – Изменение на план за регулация и застрояване и изменение на план за улична регулация (ПУП- ИПРЗ и ИПУР) за поземлени имот с идентификатори 44224.5774.76, 44224.5768.630 и 44224.5775.27, м. „П. път“, с . Л., район „Нови Искър“, Столична община. В хода на процедурата по преценяване на необходимостта от екологична оценка от търговското дружество е представено решение № 363 по Протокол № 55 от 14.06.2018 г. на Столичния общински съвет, с което се разрешава на [фирма] да изработи проект на ПУП при териториален обхват - поземлени имоти с идентификатори 44224.5774.76, 44224.5768.630 и 44224.5775.27 от КККР на [населено място]; изменение на плана за улична регулация между о.т 300а до о.т 32 и от о.т. 282-о.т. 283 до о.т. 284 и по о.т. 282 до о.т. 395 за продължаването им с план за нова улична регулация, обслужваща новообразуваните УПИ-та.

С Решение № СО-6-ЕО/2019г. на директора на РИОСВ-С. от 27.03.2019г. е преценено да не се извършва екологична оценка на ПУП – ИПРЗ и ИПУР за поземлени имот с идентификатори 44224.5774.76, 44224.5768.630 и 44224.5775.27, м. „П. път“, [населено място], район „Нови Искър“, Столична община, като е прието, че при прилагането му няма вероятност до се окаже значително въздействие върху околната среда и човешкото здраве.

Срещу Решение № СО-6-ЕО/2019г. на директора на РИОСВ-С. по реда на чл. 88, ал. 3 от ЗООС във вр. с чл. 81 от АПК е депозирана жалба от [фирма], П. Елен П. и Сдружение „Ловно-рибарско дружество С. –север“. Към жалбата са приложени данни за адм. д. № 9185/2018г. на АССГ и Определение № 14321/21.11.2018г. по адм. д. № 13635/2018г. на ВАС, с предмет на делата оспорване на Решение № 363 по Протокол № 55 от 14.06.2018г. на СОС.

По повод подадената жалба с вх. 5037/10.04.2019г. с Решение № О-СО-ЕО/2019г. на директора на РОСВ-С. по реда на чл. 91, ал. 1 от АПК е отменено Решение № СО-6-ЕО/2019г. Основен и единствен мотив за отзива е липсата на влязъл в сила административен акт (Решение № 363 по Протокол № 55 от 14.06.2018г. на СОС), предвид което е прието, че [фирма] не притежава качеството „възложител на план или програма“ по смисъла на § 1, т. 21 от ДР на Закона за опазването на околната среда.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата за допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, по арг. от разпоредбата на чл.91, ал.2 АПК, от надлежни страна – участник в административното производство, за които е налице правен интерес от оспорването, в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, предвид датата на съобщаване за решението 03.05.2019г., и датата на депозиране на жалбата пред 03.05.2019г., видно от положения печат с вх. № 5834.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган доколкото основното производство се е развило пред директора на РИОСВ-С., който се явява компетентен да упражни правото на отзив по реда на чл. 91, ал. 1 от АПК. Според посочената норма, в 7-дневен срок, а когато органът е колективен - в 14-дневен срок, от получаване на жалбата или протеста административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения акт, да го отмени или измени, или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересованите страни.

Правото на отзив на административния орган по чл. 91, ал. 1 АПК е законова възможност на органа, като издател на обжалвания акт, сам да го оттегли, отмени или измени при наличие на предвидените за това предпоставки – съществуване на възможност по административен ред за оспорване на акта, жалба от заинтересована страна и определен срок, в който преразглеждането на издадения акт е възможно.

Действително, срещу Решение № СО-6-ЕО/2019г. на директора на РИОСВ-С. е депозирана жалба от [фирма], П. Елен П. и Сдружение „Ловно-рибарско дружество С. –север“, в 14 дневен срок, предвид датата на постановяване на решението 27.03.2019г. и датата на депозиране на жалбата 10.04.2019г. Последното е задължителна предпоставка за издаване на акт по см. на чл. 91, ал. 1 от АПК, но не единствена. За да упражни право на отзив за административният орган трябва да са налице основанията за това – да е сезиран с жалба, която освен допустима органът да е приел и за основателна.

Съгласно § 1, т. 25 от ДР на ЗООС "Засегната общественост" е обществеността по т. 24, която е засегната или с вероятност да бъде засегната, или която има интерес при процедурите за одобряване на планове, програми, инвестиционни предложения и при вземането на решения за издаването или актуализацията на разрешителни по реда на този закон или на условията в разрешителното, включително екологичните неправителствени организации, създадени в съответствие с националното законодателство

От представения по делото н.а. № 194, том I, рег. № 6658, дело № 156/2018г. се установява, че П. Елен П. е собственик на имот с кад. ид. 44224.5785.100, който е непосредствено съседен на пи 44224.5768.630, единият от трите имота, предмет на процедурата пред административния орган. Видно от Решение № 747/17.09.2009г. на Министерски съвет за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства, [фирма] е концесионер на находище с площ от 238650,5 кв. м. за срок от 25 г. Процесните имоти с идентификатори 44224.5775.27, 44224.5774.76 и 44224.5768.630, са в непосредствена близост до концесионната площ, като зоната на въздействие на последната обхваща до 40% от имотите, предмет на процедурата пред РИОСВ-С., съгласно Оценка за окончателно въздействие от взривните работи при разработване на находище „Л.“. „Ловно-рибарско дружество С.–север“ е изпълнител по договор от 06.08.2009г. с ДГС-С., понастоящем „Югозападно държавно предприятие“, за предоставяне на стопанисването на дивеча на ловните сдружения по чл. 36, ал. 3 във вр. с чл. 30 от ЗЛОД. Имоти с идентификатори 44224.5775.27, 44224.5774.76 и 44224.5768.630 попадат изцяло в територията на ловностопанския район на „Ловно-рибарско дружество С.–север“, съгласно приложената по делото карта на ловностопански район „Л.“ (л. 157, 158).

Предвид изложеното съдът прави извод, че е налице правен интерес по см. на чл. 147, ал. 1 от АПК по отношение на П. Елен П., [фирма] и „Ловно-рибарско дружество С.–север“ да участват в процедурата пред РИОСВ-С. и да оспорват актовете на административния орган.

Действително, всеки един от тримата жалбоподатели имат собствени основания и съображения да оспорят Решение № СО-6-ЕО/2019г. от 27.03.2019г. на директора на РИОСВ-С., съгласно което е решено да не се извършва екологична оценка на Подробен устройствен план – Изменение на план за регулация и застрояване и изменение на улична регулация (ПУП-ИПРЗ и ИПУР) за поземлени с идентификатори 44224.5775.27, 44224.5774.76 и 44224.5768.630, м. „П. рът“, [населено място], р-н

Нови Искър, СО. Независимо от горното административният орган не е се е произнесъл по съществото на жалбата с вх. № 5037/10.04.2019г., а е приел, че [фирма] не притежава качеството „възложител на план или програма“ по см. на § 1, т. 21 от ДР на ЗООС, позовавайки се на представените по преписката данни за оспорване на Решение № 363/14.06.2018г. на СОС.

Извода на директора на РИОСВ-С. се споделя от настоящият съдебен състав.

По делото са представени Решение № 4806/09.07.2019г. по адм. дело № 9185/2018г. на АССГ, с което Решение № 363/14.06.2018г. на Столичния общински съвет е отменено в частта му по т. 1, с която се допуска устройство и застрояване преди 2025г. въз основа на план за регулация и застрояване на имоти с идентификатори 44224.5774.76, 44224.5768.630 и 44224.5775.27, м. „П. път“, [населено място], район „Нови Искър“, СО и новопредвидената за осигуряване на достъпа до тях улична регулация, попадащи в територия, определена от ОУП на СО за далекоперспективно развитие и и е прогласена нищожността на решението в частта му по т. 2, подт. 2.1, изр. второ. волеизявление на Столичния общински съвет, с което се разрешава да се изработи проект за ПУП-изменение на плана за улична регулация между о.т 300а до о.т 32 и от о.т. 282-о.т. 283 до о.т. 284 и по о.т. 282 до о.т. 395 за продължаването им с план за нова улична регулация, обслужваща новообразуваните УПИ-та.

Представено е и Определение № 7009/19.09.2019г. по адм. д. № 5490/2019г., с което е отменено Решение № С-СО-6-ЕО/2019г. от 24.04.2019г., издадено от Р. М. в качеството ѝ на „за директор на Регионална инспекция по околната среда и водите-С.“, съгласно заповед за заместване № РД-115/23.10.2018 г. на директора на РИОСВ-С., с което на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК е спряно производството по разглеждане на Уведомление вх. № 12734/13.10.2017г., депозирано от оспорващия, за преценяване на необходимостта от екологична оценка на ПУП-ИПРЗ и ИПУР за поземлени имоти с идентификатори 44224.5774.76, 44224.5768.630 и 44224.5775.27, м. „П. път“, [населено място], район „Нови Искър“, СО до приключване на съдебното производство по оспорване на решение №363/14.06.2018г. на СОС.

Легални определения на понятията "Възложител на инвестиционно предложение" и "Възложител на план или програма" се съдържат в § 1, т. 20 и т. 21 от ДР на Закона за опазване на околната среда /ЗООС/. Така "Възложител на инвестиционно предложение" е обществен орган, физическо или юридическо лице, което по реда на специален закон, нормативен или административен акт има права да инициира или да кандидатства за одобряване на инвестиционно предложение. "Възложител на план или програма" е лицето или органът, който е оправомощен да възложи изготвянето на плана или програмата.

Директорът на РИОСВ-С. се е позовал на разпоредбата на § 1, т. 21 от ДР на ЗООС. Кръгът на лицата, оправомощени да възложат изготвянето на проект за ПУП (каквото е планът, за който е депозирано уведомление от [фирма] за определяне на приложимата процедура за екологична оценка) е очертан в нормите на специалния Закон за устройство на територията и това са заинтересованите лица-собственици на поземлени имоти, концесионери и лицата, които имат право да строят в чужд имот или други лица, определени в закон. Видно от приложените по делото писмени доказателства, [фирма] е възложител на план, в качеството си на собственик на имотите, предмет на този план.

В случая обаче "Възложител на план или програма" по см. на § 1, т. 21 от ДР на ЗООС дружеството е до момента на одобряване на описаните по-горе ПУП-ИПРЗ и ИПУР

от СОС. Аргументи в тази насока се съдържат в чл. 81, ал. 1, т. 1 от ЗООС, съгласно който екологична оценка се извършва на планове и програми, които са в процес на изготвяне и/или одобряване от централни и териториални органи на изпълнителната власт, органи на местното самоуправление и Народното събрание; ал. 3 на с.ч. - Екологична оценка на планове и програми се извършва едновременно с изготвянето им, като се вземат предвид техните цели, териториалният обхват и степента на подробност, така че да се идентифицират, опишат и оценят по подходящ начин възможните въздействия от прилагането на инвестиционните предложения, които тези планове и програми включват. Разпоредбата на чл. 82 от ЗООС изрично повелява оценката по чл. 81, ал. 1, т. 1 се съвместява изцяло с действащите процедури за изготвяне и одобряване на планове и програми. Не на последно място влязлото в сила становище или решение е задължително условие за последващото одобряване на плана или програмата. (изр. 2 от чл. 82, ал. 4 от ЗООС).

По аргумент на обратното, след като е приет от съответния орган на изпълнителната власт, в случая СОС, търсения проект за ПУП, то не може да се иска извършване на екологична оценка на съответния план. На още по-голямо основание при отменено Решение №363/14.06.2018г. на СОС, с което е допуснато устройството и застрояването на имоти с идентификатори 44224.5774.76, 44224.5768.630 и 44224.5775.27 и се разрешава изработването на ПУП, настоящият жалбоподател [фирма] няма качеството "Възложител на план или програма" по см. на § 1, т. 21 от ДР на ЗООС.

Тук е мястото, където за пълнота следва да се посочи, че след отмяна на Решение №363/14.06.2018г. на СОС по т. 1, то по необходимост отпада и т. 2.1, изр. първо на същото решение. Това е така, защото след като не е допуснато устройство и застрояване на имоти с идентификатори 44224.5774.76, 44224.5768.630 и 44224.5775.27 преди 2025г. (т. 1 от решението), то не може да бъде изработен проект за устройство на същите имоти.

Обобщено казано от анализа на цитираните разпоредби се установява, че качеството "Възложител на план или програма" по см. на § 1, т. 21 от ДР на ЗООС съвместява материалноправна предпоставка (собственик на недвижим имот или принципната възможност да въздейства върху имота) и процесуална такава (да налице производство по изготвяне или одобряване на ПУП), двете производства по ЗООС и ЗУТ следва да вървят паралелно, като първо приключва процедурата по ЗООС, с която се съобразява основната процедура по ЗУТ. Липсата на една от предпоставките, в случая процесуалната делегитимира жалбоподателя като Възложител на план или програма" по см. на § 1, т. 21 от ДР на ЗООС.

При гореизложените съображения се налага извода, че оспорения административен акт е издаден при липса на съществени процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от

изпълнителния директор Т. К., срещу Решение № О-СО-ЕО/2019г. на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите [населено място] /РИОСВ/, с което по реда на чл. 91, ал. 1 от АПК е отменено Решение № СО-6-ЕО/2019г., като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от съдебния акт да се изпрати на страните на основание чл. 138 АПК.

СЪДИЯ: